

Sygn. akt III CSK 94/07

POSTANOWIENIE

Dnia 12 kwietnia 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Henryk Pietrkowski

w sprawie z wniosku W. S.

przy uczestnictwie E. C. i J. K.

o podział majątku dorobkowego i zniesienie współwłasności,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 12 kwietnia 2007 r.,

na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy

od postanowienia Sądu Okręgowego w T.

z dnia 12 października 2006 r.,

odrzuca skargę kasacyjną i oddala wniosek o przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu w postępowaniu kasacyjnym.

Uzasadnienie

Skarga kasacyjna (błędnie nazwana kasacją) wniesiona przez zawodowego pełnomocnika wnioskodawcy nie spełnia istotnego wymagania procesowego, przewidzianego w art. 398⁴ § 1 pkt 3 *in fine* k.p.c., brak w niej mianowicie uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania. Autor skargi kasacyjnej opierając skargę kasacyjną na naruszeniu prawa materialnego – art. 214 § 2 k.c. oraz art. 32 § 1 pkt 1 k.r.o. i art. 45 k.r.o., stwierdził, że opisane naruszenia stanowią „wykazane przesłanki uzasadniające przyjęcie skargi do rozpoznania”. Spełnienie obowiązku wynikającego z art. 398³ § 1 pkt 3 k.p.c. nie może polegać tylko na odwołaniu się przez skarżącego do uzasadnienia podstaw skargi kasacyjnej. Stanowisko takie prezentowane zarówno w doktrynie jak i orzecznictwie Sądu Najwyższego - w odniesieniu do istotnego elementu kasacji, jakim był wymóg przedstawienia okoliczności uzasadniających jej przyjęcie do rozpoznania – zachowało aktualność na gruncie przepisów dotyczących skargi kasacyjnej. Odwołanie się do podstaw kasacyjnych nie wypełnia obowiązku uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, byłoby to bowiem zbędnym powielaniem argumentów wskazanych w uzasadnieniu podstaw kasacyjnych, służących wykazaniu ich zasadności.

Wobec tego, że skarga kasacyjna sporządzona została sprzecznie z zasadami profesjonalizmu, należało oddalić wniosek o przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu w postępowaniu kasacyjnym. W judykaturze utrwalony jest pogląd, według którego czynności adwokata ustanowionego z urzędu, które są sprzeczne z zasadami profesjonalizmu, nie uzasadniają przyznania mu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej (postanowienie SN z dnia 12 lutego 1999 r., II CKN 341/98, OSNC 1999, nr 6, poz.123).

Stwierdzając zatem niedopuszczalność skargi kasacyjnej należało orzec, jak w sentencji (art. 398⁶ § 3 k.p.c.).